

ство — за онова, което може да ни свърже съ всички области на невидимия свѣтъ), тогава ще разберемъ смисъла на учителствуването. Искашъ да бъдешъ учителъ, питатъ те: кждѣ си училъ, кое училище си свършилъ? — „Ама азъ съмъ челъ библията, знаа евангелието“. — Не е достатъчно — „Ама знаа Християнската вѣра“. — Не е достатъчно. — „Ама азъ съмъ отъ еди-коя църква“. — Ти училъ ли си на Небето — въ онова висше заведение, дѣто се учатъ ангелитѣ? Разбирашъ ли вжтрѣшнитѣ закони на природата — какъ е устроенъ човѣкътъ, неговиятъ умъ и неговото сърце, какво е отношението на неговата душа къмъ неговия духъ? — „Челъ съмъ за тия работи“. — Какво? — „Душата тукъ е едно понятие отвлѣчено, една идея на схчетание“. — Отъ какво е схчетана? Човѣшкиятъ умъ билъ схчетание на способности; ами какъ се схчетаватъ тая нѣща? Мисли, че знае нѣшо. Не е такова схчетание, приятелю. То е дѣйствително схчетание, но не на отдѣлни части. И поради тази тъмнота, която имаме ние говоримъ тѣй неразбрано за ума и сърцето, безъ да знаемъ да кажемъ, на кое мѣсто е сърцето, То има три мѣста, едното — физическото — вие знаете кждѣ е; но кждѣ е сърцето на вашитѣ чувства и на вашия умъ? Срѣщате единъ човѣкъ и казвате, че е лошъ; защо е лошъ? Прѣди години единъ биволъ въ Америка полудѣлъ формено и испоплашилъ всички хора наоколо; помислили да го убиятъ, обаче, намѣрило се едно момче, коета чело мислитѣ на животнитѣ, то турило ржка на главата на бивола и го попитало: „Какво ти е“? — На задната частъ на крака ми е влѣзалъ трѣнь, той ме мжчи“.